

پیکره

دوفصل نامه، دانشکده هنر؛ دانشگاه شهید چمران اهواز
مطالعه نیازهای انگیزشی هنرجویان دانش آموز، آموزشگاههای آزاد هنری اهواز در ایام تحصیل
دوره ششم، شماره دوازدهم سال ۹۶

منصور کلاه کج*

مهسا طحان**

تاریخ دریافت: ۹۶/۶/۱۵

تاریخ پذیرش: ۹۶/۱۰/۱۲

مطالعه، نیازهای انگیزشی هنرجویان دانش آموز، آموزشگاههای آزاد هنری اهواز در ایام تحصیل

چکیده

آموزش هنر در مدارس که به طور عمده مرکز بر هنرهای تجسمی، چون طراحی، نقاشی و خوشنویسی است، علی‌رغم این‌که سابقه‌ای طولانی دارد، اما به دلایل مختلف تاکنون چندان جدی گرفته نشده و در مواردی دیده شده که دانش‌آموزان در ایام تحصیل علاقه‌های خود را در رشته‌های تجسمی نامبرده در خارج از مدرسه پی‌گیری می‌کنند. با توجه به این مسئله، این پژوهش در نظر دارد، به سه سؤال بنیادی، چرائی عدم اتکاء دانش‌آموزان به آموزش رشته‌های هنری در مدارس و دلیل پی‌گیری آموزش آن در آموزشگاههای آزاد نسبت به مدارس و نیز هدف کلی دانش‌آموزان از فراغیری دروس هنری در خارج از مدارس، پاسخ دهد. نمونه جامعه مورد مطالعه هنرجویان چند آموزشگاه آزاد اهواز است. فرض این است علت گرایش دانش‌آموزان به آموزش هنر در آموزشگاههای آزاد، نشأت گرفته از پی‌گیری یک تخصص هنری به صورت حرفاً در آینده است. هدف این پژوهش، شناخت مهم‌ترین انگیزه دانش‌آموزان برای یادگیری مهارت‌های هنری در آموزشگاههای آزاد هنری در طول سال تحصیلی است. روش این تحقیق پیمایشی است که با محور قرار دادن سه پرسش بنیادی اشاره شده و طرح سؤالاتی مرتبط با سه پرسش مطرح شده، براساس طیف لیکرت، نتیجه را ارائه می‌کند. یافته‌های این مقاله نشان می‌دهد، علت استقبال دانش‌آموزان از آموزش هنر فراتر از مدرسه و به‌طور خاص در آموزشگاههای آزاد، نشأت گرفته از علاقه آن‌ها به حرفاً شدن در رشته‌ای خاص در آینده است.

کلید واژه:

آموزش

هنر

آموزشگاه

مدارس

دانش آموز

اهواز

استادیار، گروه گرافیک دانشکده هنر دانشگاه شهید چمران اهواز، ایران*

mansor.kolahkaj@gmail.com

دانشجوی کارشناسی ارشد پژوهش هنر دانشکده هنر، دانشگاه شهید چمران اهواز، ایران**

mtahanpour70@yahoo.com

مقدمه

از آن جا که آموزش هنر، خصوصاً هنرهای تجسمی از دوره ابتدایی در مدارس آغاز می‌شود، به نظر می‌رسد که این آموزش، بر طرف کننده نیازهای هنری دانش‌آموزان نیست. شواهد میدانی نشان می‌دهد، برخی از دانش‌آموزان، علاوه بر کلاس‌های مدرسه بخش عمده‌ای از علاقه هنری خود را در آموزشگاه‌های آزاد هنری فرا می‌گیرند. این در حالی است که این دانش‌آموزان در فرآیند آموزش خارج از مدرسه، علاوه بر پرداخت شهریه کلاس‌ها، برای رفت و آمد نیز هزینه‌هایی را متحمل می‌شوند. این مطالعه به روش پیمایشی در ایام تحصیلی بر روی دانش‌آموزانی که ضمن تحصیل در آموزشگاه‌های آزاد هنری مشغول فراغیری آموزش هنر هستند، انجام شده است. با توجه به آنچه گفته شد، اکنون مسئله پژوهش حاضر این است که چرا در حالی که آموزش هنرهای تجسمی در دوره ابتدایی و راهنمایی وجود دارد، دانش‌آموزان، گروه مورد مطالعه، مایلند آن را در آموزشگاه‌های آزاد هنری فراغیرند.

سؤالات اصلی این پژوهش بدین شرح است:

- ۱- مهمترین مشکل آموزش هنرهای تجسمی از نظر جامعه آماری بررسی شده در برخی از مدارس اهواز چیست؟
- ۲- مهمترین دلیل پی‌گیری آموزش هنرهای تجسمی از نظر جامعه آماری بررسی شده در برخی از آموزشگاه‌های آزاد اهواز، نسبت به مدارس این شهر چیست؟
- ۳- هدف اصلی گروه مورد مطالعه از آموزش هنر در آموزشگاه‌های آزاد (فراتر از آموزش‌های مدارس) چیست؟

فرضیه این تحقیق بدین شرح است: به نظر می‌رسد دلیل گرایش، دانش‌آموزان به آموزش هنر در آموزشگاه‌های آزاد، نشأت گرفته از پی‌گیری یک تخصص هنری به صورت حرفاء در آینده است.

روش تحقیق

این پژوهش کمی و از لحاظ نتیجه بنیادی است که به شیوه پیمایشی نتیجه آن ارائه می‌شود. داده‌های این پژوهش برآمده از منابع کتابخانه‌ای و نیز اطلاعات آماری مبتنی بر پرسشنامه‌است. سوالات پژوهش به صورت بسته، در سه محور اصلی، علت عدم پی‌گیری آموزش هنرهای تجسمی در مدارس و علت پی‌گیری آموزش هنر در آموزشگاه‌های آزاد نسبت به مدرسه و نیز هدف از پی‌گیری آموزش هنر فراتر از مدرسه، طراحی شده است. بر اساس سه محور گفته شده جمعاً نوزده سؤال مرتبط از هنرجویان پرسیده شده و وزن هر کدام از مؤلفه‌های مهم اثرگذار بر انگیزه و عدم انگیزه جامعه آماری نیز سنجیده شد. همگن بودن سوالات با یکدیگر در سه محور گفته شده مورد نظر این تحقیق نبوده است. گروه مورد مطالعه، از دانش‌آموزانی هستند که برای آموختن هنر در رشته‌های نقاشی، طراحی و خوشنویسی در برخی از آموزشگاه‌های آزاد هنری اهواز به آموزش هنر اشتغال داشتند. پرسشنامه این پژوهش براساس طیف لیکرت طراحی شده که با سوالاتی بسته، با سنجه‌های پنج تایی، خیلی کم، کم، بدون نظر، زیاد و خیلی زیاد، تأثیر هر کدام از مؤلفه‌های

مختلف را مشخص کرده است. پرسشنامه در زمان امتحانات دانش آموزان (در دیماه) توزیع شد، در این زمان به دلیل امتحانات مدارس، شمار دانش آموزان هنرجو کمتر می‌شود، بر این اساس جامعه آماری این پژوهش ۱۶ نفر دانش آموز دختر و پسر علاقه‌مند به فراغیری هنر در آموزشگاه‌های آزاد بوده است. سن این دانش آموزان از ۹ تا ۱۶ سال و مقطع تحصیلی آن‌ها ابتدایی و متوسطه اول و دوم بوده است. این دانش آموزان از ۱۲ مدرسه مختلف اهواز، به صورت تصادفی انتخاب شده‌اند. آموزشگاه‌های آزاد انتخابی دانش آموزان سه آموزشگاه آزاد شناخته شده اهواز بوده‌اند. نتیجه این پژوهش به دلیل اینکه پرسشنامه‌ها در میان گروه هدف یعنی هنرجویان شرکت کننده در کلاس‌های هنری توزیع و دریافت شد، از جهت روایی معتبر است.

ضرورت آموزش هنر در مدارس

از آنجا که هنر نقشی آشکار در تعالی انسان دارد، آموختن آن امری ضروری است. چیزی که در اولین قدم در تدریس هنر باید مورد توجه قرار گیرد، ایجاد علاقه در افراد است. آموزش هنر با دو هدف اولیه و ثانویه انجام می‌گیرد. بهبهانی (۱۳۸۷) در این باره می‌گوید: در ابتدایی ترین سطح، هدف از آموزش هنر، هنرمندشدن نیست. هدف از آموزش نقاشی به یک کلاس اولی، کمال‌الملک شدن و یا حتی یک نقاش ساده و معمولی شدن هم نیست؛ همان‌گونه که هدف از تدریس ریاضی کلاس اول، ریاضی‌دان شدن و یا هدف از آموزش علوم هم دکتر شدن نیست. هنر هم به همین صورت در ابتدایی ترین هدف، به دنبال بالابردن سطح زیباشناختی و درک زیبایی است. به اعتقاد بهبهانی، هدف، کمک به بالا بردن اعتماد به نفس، توانایی غلبه بر تنها‌یی، کاهش استرس و تلطیف روحیه است، همگی این کارکردها به داشتن جامعه‌ای آرامتر، مهربان‌تر و سالم‌تر کمک می‌کند. مثلاً وقتی که یک نفر خسته و پراسترس از سرکار می‌آید، اگر با هنر در ابتدایی ترین سطح آن آشنایی داشته باشد، می‌داند که با شنیدن یک آهنگ ملایم می‌تواند احساس آرامش کند. درست است که نیازی نیست همه افراد هنرمند شوند، ولی همان آشنایی اولیه با هنر می‌تواند به روند و بهبود کیفیت زندگی افراد، کمک کند. وی در ادامه می‌گوید: اهداف ثانویه نیز به هیچ عنوان به منظور هنرمند کردن افراد طراحی نشده‌اند، بلکه در اینجا نیز هدف کمک به رفع نیازهای مختلف افراد است و اگرچه اهمیت آن‌ها به اندازه اهمیت اهداف اولیه نیست، ولی باز هم به عنوان آموزش برخی از مهارت‌های عملی که به آن‌ها نیاز داریم، امری لازم و ضروری است. در مدارس ما در حال حاضر اگر توجهی باشد، از همان ابتدا بر روی اهداف ثانویه است و آموزش برای اهداف اولیه وجود ندارد این مسئله مصدق یاد دادن، جدول ضرب است بدون آموزش اعداد (همان).

آموزش هنر در مدارس

قدم نخست برای آموزش هنر به دانش آموزان، ایجاد ذوق و علاقه و برانگیختن انگیزه و خلاقیت آن‌هاست. همچنین ایجاد رابطه مثبت بین آموزش‌دهنده و آموزش‌گیرنده می‌تواند بسیار تأثیرگذار باشد. در این خصوص، اینانلو (۱۳۷۸) چنین بیان می‌کند: «از

آن جایی که تعلیم‌دهنده با روح و روان و احساسات افراد سروکار دارد، چنانچه به درستی عمل نکند، زیان‌های جبران ناپذیری بر جای می‌گذارد. یکی از نیازهای جامعه، تربیت متخصصان فنی، علمی و هنری است.» متناسفانه در دوره ابتدایی، مدارس معمولاً از وجود معلم هنر با تجربه کمتر، بهره می‌برند. محقق (۱۳۷۱) در باب تقسیم‌بندی معلمان هنر چنین می‌گوید: «در حال حاضر معلمانی که به تدریس درس هنر اشتغال دارند به دو دسته کلی تقسیم می‌شوند:

۱- معلمانی که رشته تحصیلی، تخصصی و تجربه آن‌ها غیر از رشته هنر است و به خاطر پر شدن ساعت‌های درسی و هفتگی خود به ناچار ساعتی را هم به تدریس هنر می‌پردازند. طبیعی است که این معلمان نمی‌توانند در تدریس هنر موقفيتی داشته باشند. این دسته از معلمان چون همان فضای آموزشی رشته درسی خود را در کلاس هنر به وجود می‌آورند باعث از بین رفتن انگیزه‌ها در دانش‌آموزان می‌شوند.

۲- معلمان هنری که رشته اصلی آن‌ها هنر است و در این امر نیز تجربه دارند، به سه دسته تقسیم می‌شوند: (الف) کسانی که در طول سال‌های بسیار تجربه اندوخته و بر روش‌های خود پافشاری می‌کنند و به هیچ وجه حاضر نیستند نوآوری‌ها را بپذیرند؛ در حالی که دنیای هنر، دنیایی سیال و جهانی پویاست. (ب) معلمان بی‌تفاوتی که اگرچه معلم هنر هستند، ولی ذوق و نوآوری هنری ندارند. (ج) معلمان هنری که پرشور هستند و در صدد کسب تجربه، مهارت و نوآوری هستند. در واقع، معلمان اصلی هنر افرادی هستند که می‌توانند متحول شوند و در دانش‌آموزان تحول ایجاد کنند. معلمی که خود ذوق هنری دارد، می‌تواند ایجاد انگیزه کند. هنر درس نوآوری، لطافت روح و پرورش ذوق در انسان است و به این دلیل وظیفه معلمان هنر، بسیار دشوار است.»

عدم توجه به توانایی و علاقه فردی دانش‌آموزان و حتی توانایی مهارتی معلمان در کلاس‌های آموزش هنر مدارس، برخی دیگر مشکلات این حوزه است. برخی دیگر از مشکلات آموزش هنر به نقل از مهرمحمدی (۱۳۸۳) بدین شرح است: فقدان امکاناتی که بتوان با استفاده از آن‌ها زمینه ارتباط میان معلمان، تبادل تجربیات میان آنان و ارتقای سطح آگاهی و مهارت‌های ایشان را فراهم نمود. مورد دیگر ناکافی بودن زمان آموزش هنر است. فقدان زمان کافی، علاوه بر مشکلاتی که برای دبیران درس هنر برای تکمیل ساعات موظف تدریس ایجاد می‌کند، زمینه حذف آن را از صحنه آموزش در مدرسه فراهم می‌آورد. همچنین پوشش ناکافی رشته‌های مختلف هنری در برنامه درسی موجود. توجه به طیف محدودی از هنرهای تجسمی و غفلت کامل برنامه درسی از قلمروهای دیگر هنر. عدم توجه به رشته‌ها و زمینه‌های هنری که در مناطق مختلف کشور ریشه دارند، نیز بعد دیگری از همین کاستی برنامه درسی است (ص ۲۲۸). در شهر اهواز معلمان هنر مدارس، ترکیبی از فارغ‌التحصیلان دانشگاهی و معلمان دیگر است، این معلمان که معمولاً در یک رشته تخصص دارند، تمام مباحث هنری را بر اساس محتوى کتاب درسی در دستور کار تدریس خود دارند.

آموزش هنر در آموزشگاه‌های آزاد

آموزشگاه‌های آزاد از گذشته دور، همواره در ایران یکی از مراکز مهم آموزش هنر بوده است. مؤسسان این آموزشگاه‌ها که اغلب تحت نظارت وزارت ارشاد مجوز گرفته و فعالیت می‌کنند، عموماً علاقمندان به هنر، نقاشان، خوشنویسان و فارغ التحصیلان رشته‌های دانشگاهی هستند. علی‌رغم آنکه در مدارس کتاب‌های مشخصی برای تدریس وجود دارد، در آموزشگاه‌های آزاد تدریس به سلیمانی مدرس است. براساس مستندات اداره کل فرهنگ ارشاد اسلامی خوزستان در(۱۳۹۶)، در حال حاضر در شهر اهواز ۲۱ آموزشگاه آزاد هنری خصوصی در رشته‌های تجسمی وجود دارد.

پیشینه تحقیق

گودالیوس، اسپیرز(۲۰۰۲) در کتاب رویکردهای معاصر در آموزش هنر این‌گونه مطرح می‌کند: کلاس درس مدرسه نیازمند محیطی برای پرورش خلاقیت، استقلال، توانمندی‌های فردی و توصیف شخصی است، به علاوه در این محیط، می‌بایستی شرایط برای ادراک جهان بصری نیز میسر گردد. آموزش، به وسیله هنر فرسته‌هایی را برای کشف خلاقیت‌های فردی و... فراهم می‌آورد و دانش‌آموزان را قادر می‌سازد که با استفاده از مواد، شیوه و ابزار مختلف به بیان خویش بپردازنند. آموزگارانی که قصد آموزش هنر دارند، می‌توانند دانش‌آموزان خود را برای نگاهی عمیق‌تر و موشکافانه‌تر به محیط پیرامون خویش تشویق کنند و از طریق دست‌یابی به زبان هنری روان، مسلط و استفاده از مهارت‌های تکنیکی برای ارتباط‌گیری ایده‌ها و افکار و احساسات شخصی خویش با دیگران مهارت‌های ادراکی و دریافتی آن‌ها را پرورش دهد.(ص، ۹۱). مهرمحمدی(۱۳۸۳) در کتابی با عنوان «آموزش عمومی هنر: چیستی، چرا بی و چگونگی» در رابطه با نقاط ضعف آموزش هنر در مدارس این‌چنین اظهار می‌دارد: گرچه عزم نسبی ایجاد شده برای احیای هنر در نظام آموزشی را باید به فال نیک گرفت، اما نمی‌توان آن را پایان راه در جهت بسط و توسعه تفکر و ذهنیت معین آموزش هنر دانست. هنوز تا تبدیل شدن هنر به یک مقوله یا موضوع اساسی آموزشی در آموزش و پرورش، که غفلت یا کم‌توجهی به آن در سطوح مختلف، اعم از سیاست‌گذاری و اجراء، به منزله یک محرومیت غیرقابل جبران تربیتی به حساب آید، فاصله بسیار است. این فاصله شاید هرگز به طور مطلق نیز برطرف نشود. به هر صورت بدفهمی‌ها مزمن در مورد ماهیت و کارکرد هنر مقوله‌ای است که بسته به عمق و گستردگی آن، حرکت‌های اصلاحی در این زمینه با مانع، ناکامی و احتمال عدم تداوم روبرو می‌شوند. از مشکلات و ضعف‌های موجود در دوره ابتدایی و دوره راهنمایی، به کمبود ساعات اختصاص داده به آموزش هنر، کمبود نیروی انسانی آموزش دیده، کمبود منابع و امکانات آموزشی، ضعف رویکرد تلفیقی در برنامه درسی جدید هنر و نیاز به تجدید نظر در رویکرد طراحی برنامه درسی جدید، می‌توان اشاره کرد و در دوره دبیرستان حذف عملی درس هنر از برنامه درسی دوره دبیرستان و تدارک ندیدن آموزش هنر حتی در قالب دروس اختیاری در مدارس کشور از نظر منابع و ملزمومات آموزشی می‌باشد. (ص. ۲۳۰-۲۲۸). یوسفی (۱۳۸۸) به موانع و مشکلات آموزش هنر اشاره کرده

و این گونه اظهار می‌دارد: «آموزش هنر علی‌رغم پتانسیلی که برای پرورش خلاقیت دارد با موانعی در این راه مواجه است. از جمله موانع پرورش خلاقیت در آموزش هنر عبارتند از: موانع انگیزشی، توانایی‌ها و روش‌های آموزشی معلمان، ساختار و محتوای آموزشی و لوازم و تجهیزات آموزشی مورد استفاده در آموزش هنر». با توجه به آنچه در پیشینه گفته شد در خصوص سنجش انگیزه هنرجویان دانش آموز آموزشگاه‌های آزاد تجسمی اهواز پژوهشی انجام نگرفته است.

جدول ۱. ارزیابی پاسخ‌گویی به محور اول پرسشنامه توسط آزمودنی‌ها

موضع	عوامل	خیلی کم	کم	بدون نظر	زیاد	خیلی زیاد
دلیل ناکافی بودن آموزش‌های هنری مدارس	روش تدریس معلم	-	۲	۱	۷	۶
	برنامه ریزی درسی	-	۳	۱	۱۲	-
	زمان کلاس هنری در مدرسه	-	۳	۱	۴	۸
	مکان تشکیل کلاس	۲	۲	۲	۴	۶
	نامناسب بودن معلم	۱	۲	-	۴	۹
	تجهیزات کم مدارس	۲	۳	-	۸	۳
	هم‌شاگردی‌های علاقه‌مند	۴	۶	۱	۲	۳

بحث و تحلیل پرسشنامه

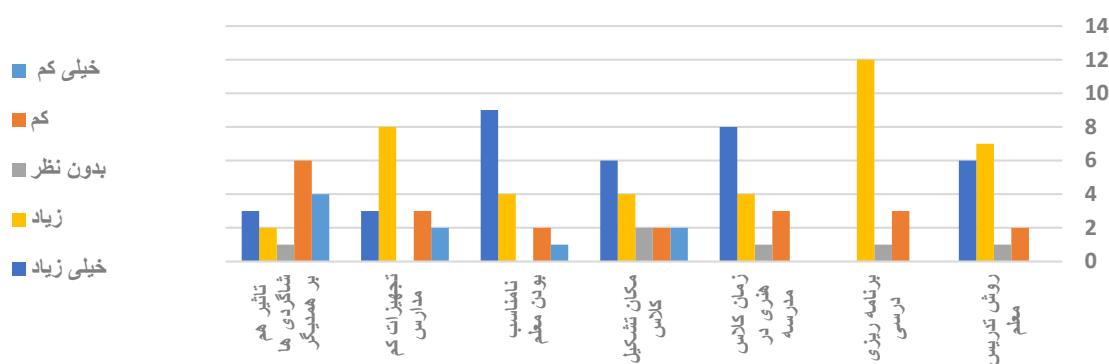
تحلیل پرسشنامه براساس سه محور اشاره شده در تحقیق به شرح پیش‌رو است:

۱- دلیل ناکافی بودن آموزش‌های هنری مدارس نزد دانش آموزان

با توجه به پاسخ‌های به دست آمده از پرسشنامه، جدول (۱)، دو عامل روش تدریس معلم و برنامه‌ریزی درسی، علت عدم اقناع دانش آموزان از کلاس‌های هنری مدارس و گرایش آن‌ها به آموزشگاه‌های آزاد، در سه مقطع تحصیلی ابتدایی، متوسطه اول و دوم است. تأثیر عامل روش تدریس معلم به ترتیب خیلی زیاد و زیاد است و عامل برنامه‌ریزی درسی، تأثیری زیاد در این خصوص دارد. عامل بعدی که در پرسشنامه مطرح شده، مکان و زمان تشکیل کلاس‌ها است، با توجه به پاسخ‌های به دست آمده، زمان تشکیل کلاس در مدرسه برای دانش آموزان از اهمیت بالایی برخوردار نبوده و تأثیر کمی دارد، اما مکان تشکیل کلاس اهمیت زیادی دارد و از عوامل مؤثر در عدم بسندگی آموزش‌های هنری در مدرسه است. تجهیزات کم مدارس نیز از مواردی بود که پاسخ دهنده‌گان به آن توجه داشته و آن را از جز مشکلات آموزش هنر در مدارس تلقی می‌کردند، اما عاملی

که بیشترین نمره را در عدم بسندگی کلاس‌های هنری مدارس به خود اختصاص داده و از عوامل بسیار مؤثر و اصلی است، نامناسب بودن معلم است که اکثر پاسخ‌دهندگان در مقاطع مختلف تحصیلی به آن اشاره کرده‌اند. نقش هم‌شاگردی‌ها، در عدم بسندگی آموزش‌های مدارس چندان مؤثر نبوده است. نمودار (۱)

نمودار ۱. دلیل ناکافی بودن آموزش‌های هنری مدارس

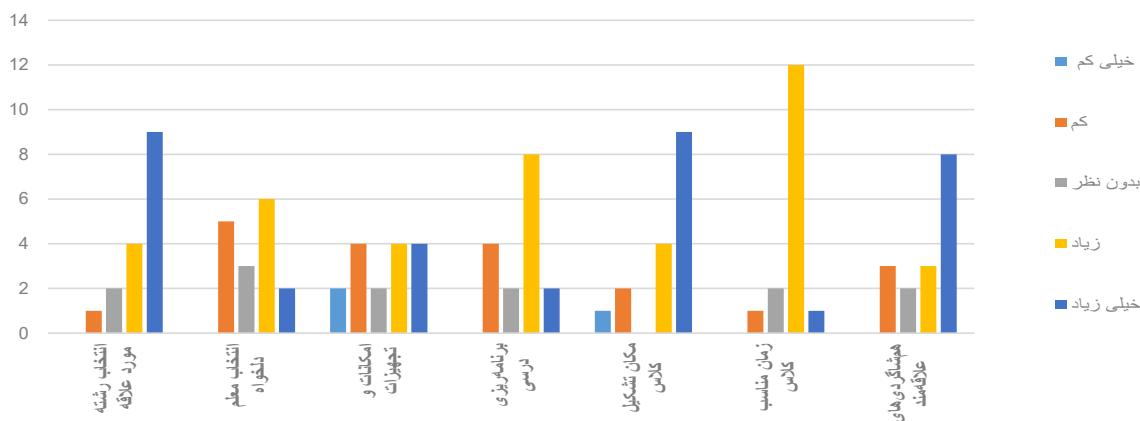
جدول ۲. ارزیابی پاسخ‌گویی به محور دوم پرسش‌نامه توسط آزمودنی‌ها

عوامل	آزاد	دانش‌آموزان از دلیل استقبال
انتخاب رشته مورد علاقه	۹	۹
انتخاب معلم دلخواه	۲	۲
امکانات و تجهیزات	۴	۴
برنامه‌ریزی درسی	۲	۲
مکان تشکیل کلاس	۹	۹
زمان مناسب کلاس	۱	۱
هم‌شاگردی‌های علاقه‌مند	۸	۸

۲-دلیل استقبال دانش‌آموزان از آموزش‌های هنری مدارس با توجه به پاسخ‌های دریافت شده، جدول (۲)، یکی از دلایل استقبال از آموزشگاه‌های هنری، انتخاب رشته مورد علاقه دانش‌آموز است. پاسخ‌های دریافت‌های این عامل خود بستگی به سنین آزمودنی‌ها دارد، آن‌هایی که در سنین راهنمایی و دبیرستان بودند

گزینه‌های زیاد و خیلی زیاد را انتخاب کرده ولی در سنین ابتدایی چون پاسخ دهنده‌گان هنوز به درک درستی از انتخاب رشته مورد علاقه نرسیده بودند و اغلب به کمک والدین انتخاب رشته کرده‌اند، گزینه بدون نظر یا کم را انتخاب کرده و در نهایت میانگین متوسط از این سؤال به دست آمد. امکانات و تجهیزات برنامه‌ریزی درسی نیز از عواملی هستند که میانگین متوسطی در این میان داشته و تأثیر چندانی در استقبال هنرجویان از آموزشگاه‌های آزاد نداشته است. انتخاب معلم دلخواه، از عوامل نسبتاً تأثیرگذار بر انتخاب هنرجویان آموزشگاه‌های هنری بوده است، از جمله عوامل دیگری که استقبال هنرجویان از آموزشگاه‌های آزاد را در پی‌داشته است، زمان و مکان تشکیل کلاس‌های هنری است. همچنین وجود همساگردی‌های علاقه‌مند با توجه به ویژگی‌های فردی و اجتماعی افراد متفاوت بوده و می‌توان گفت که میانگین متوسطی را به خود اختصاص داده است. نمودار (۲) میزان اهمیت و وزن هر کدام از گزینه‌ها را نشان می‌دهد.

نمودار ۲. دلیل استقبال دانش‌آموزان از آموزشگاه‌های آزاد

نمودار ۲. دلیل استقبال دانش‌آموزان از آموزشگاه‌های آزاد

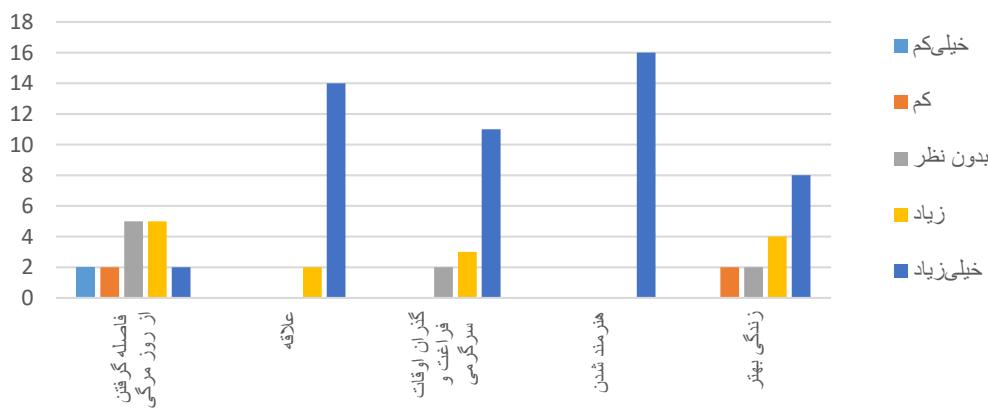
جدول ۳. ارزیابی پاسخ‌گویی به محور سوم پرسشنامه توسط آزمودنی‌ها

موضوع	عوامل	خیلی زیاد	زیاد	بدون نظر	کم	خیلی کم
هدف کلی از آموزش هنر فراتر از آموزش‌های مدرسه	فاصله گرفتن از روزمرگی	-	۵	۵	۲	۲
	علاقه	۱۴	۲	-	-	-
	گذراندن اوقات فراغت و سرگرمی	۱۱	۳	۲	-	-
	هنرمند شدن در رشته‌ای خاص	۱۶	-	-	-	-
	زندگی بهتر	۸	۴	۲	۲	-

۳- هدف کلی از آموزش هنر، فراتر از آموزش‌های مدرسه

به منظور شناخت انگیزه اصلی هنرجویان، در این بخش از پژوهش، به بررسی هدف کلی از آموزش هنر، فراتر از آموزش‌های مدرسه پرداخته شد و سؤالاتی در این خصوص تدوین گردید. جدول (۳) چگونگی پاسخ به سوالات تحقیق را نشان می‌دهد. یکی از اهداف مطرح شده در این پرسشنامه، فاصله گرفتن از روزمره‌گی است که با توجه به پاسخ‌های افراد به این پرسش درمی‌یابیم که بر اساس سنین مختلف، پاسخ‌ها نیز متفاوت است، کودکان دبستانی عموماً توجهی به این موضوع ندارند، ولی اغلب نوجوانان، به این پرسش، جواب مثبت داده‌اند. با بررسی عوامل سه‌گانه، هنرمند شدن در رشته‌ای خاص در آینده، علاقه‌مندی، گذراندن اوقات فراغت و سرگرمی، این نتیجه به دست آمده که این عوامل از مؤثرترین اهداف هنرجویانی است که برای آموزش هنر به آموزشگاه‌های آزاد، مراجعه می‌کنند و در این میان، به ترتیب عامل، هنرمند شدن در آینده و علاقه تأثیرگذارتر از عوامل دیگر است. عامل دیگری که در این پرسشنامه، ارزیابی شد، آموزش هنر با هدف زندگی بهتر است که پاسخ اغلب افراد به این پرسش، مثبت بوده است و آن را عامل مؤثری در فرآگیری آموزش هنر فراتر از آموزش‌های مدرسه‌ای می‌دانند. (نمودار ۳) میزان اهمیت و وزن هر کدام از گزینه‌ها را نشان می‌دهد.

نمودار ۳. هدف کلی آموزش هنر، فراتر از آموزش‌های مدرسه

نتیجه:

با توجه به آنچه گذشت، مهم‌ترین مشکل آموزش هنرهای تجسمی، از نظر جامعه آماری بررسی شده در برخی از مدارس اهواز که اکثریت هنرجویان از مقاطع مختلف تحصیلی به آن اشاره کرده‌اند، به ترتیب نامناسب بودن معلم، زمان کلاس، روش تدریس معلم، مکان کلاس، تجهیزات، کم مدارس و برنامه‌ریزی درسی بوده است. از سوی دیگر مهم‌ترین دلیل پی‌گیری آموزش هنرهای تجسمی از نظر جامعه آماری بررسی شده در

برخی از آموزشگاه‌های آزاد اهواز نسبت به مدارس، انتخاب رشته مورد علاقه، مکان تشکیل کلاس‌ها، هم شاگردی علاقه‌مند و زمان مناسب کلاس‌ها بوده است. همچنین بر اساس نتایج به دست آمده، هدف اصلی گروه مورد مطالعه از آموزش هنر در آموزشگاه‌های آزاد فراتر از آموزش‌های مدارس، به ترتیب هنرمند شدن در رشته‌ای خاص، علاقه، گذران اوقات فراغت و سرگرمی بوده است. با توجه به آنچه گفته شد، فرضیه این تحقیق که عبارت بود از: دلیل گرایش دانش‌آموزان به آموزش هنر در آموزشگاه‌های آزاد، نشأت گرفته از پی‌گیری یک تخصص هنری به صورت حرفه‌ای در آینده است؛ تأیید می‌گردد و میان انتخاب آموزشگاه‌های آزاد و پی‌گیری یک تخصص هنری در آینده رابطه معناداری وجود دارد.

* در پایان، از همکاری‌های مجданه خانم الهام عبدالله‌پور با این پژوهش قدردانی می‌شود.

منابع:

- امیراینانلو، معصومه(۱۳۷۸)، هنر، آموزش هنر، وضعیت آن در ایران، جلوه هنر (ص ۷۴-۸۳)؛ شماره ۱۴، ۱۵
- بهبهانی، سورنا(۱۳۸۷)، آموزش هنر را جدی بگیریم(چالش‌های آموزش هنر در مدارس)، گزارش (ص ۶۱-۶۲)؛ شماره ۲۰۲
- گودالیوس، ایوان؛ اسپیرز، پگ(۲۰۰۲)، رویکردهای معاصر در آموزش هنر، ترجمه فرشته صاحب قلم، تهران: انتشارات نظر.
- محقق، جواد(۱۳۷۱)، درس هنر و مسائل آن، رشد معلم (ص ۴۵-۴۷)؛ شماره ۷۸
- مهرمحمدی، محمود (۱۳۸۳)، آموزش عمومی هنر، چیستی، چرایی و چگونگی، تهران: انتشارات مدرسه.
- یوسفی، مجید(۱۳۸۸)، بررسی موانع و محدودیت‌های آموزش هنر در پرورش خلاقیت دانش‌آموزان و رابطه بین خلاقیت معلمان هنر و گرایش آن‌ها به استفاده از روش‌های تدریس خلاقیت محور در مدارس راهنمایی شهر همدان، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران.